مسبوقیت خداوند بر خزائن؛ «و إن من شیء الا عندنا خزائنه»

استاد: «وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ»[1]. خزائن اشیاء که نزد ما است، ذات الهی فوق آن خزائن است. «عندنا خزائنه». وقتی به خزائن آن می‌رسید، دیگر شیء تمام می‌شود. دیگر بالاتر از خزائن نمی‌توانید بروید. به مقام خزائن که می‌رسید، شیء تمام می‌شود. بدو و ختم و همه چیزش در آنجا حاضر است، ولی ذات الهی فوق اینها است. خزائن مسبوق به او هستند.

بنابراین «مبائن لجمیع ما احدث فی الصفات»؛ او غنی است و آنها فقیر هستند. آنها حادث هستند و او قدیم است. همینطور مبائنت تامه در همه‌ی صفات هست. علم او عین ذاتش هست، ولی علم اینها زائد بر ذاتشان است. هرچه صفتی را ذکر کنید بین خالق و مخلوق تفاوت است.

---

[1]. سوره‌ی حجر، آیه‌ی ۲۱.

بازبینی #1
ایجاد شده 22 ژوئیه 2024 15:28:10 توسط ... .
به روزرسانی شده 22 ژوئیه 2024 15:56:03 توسط ... .